

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1401/2019
22.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића и браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Ђукановића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 256/2019 од 24.05.2019.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 256/2019 од 24.05.2019.године и то захтев браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку и захтев браниоца окривљеног АА-адвоката Здравка Ђукановића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године, између осталих, окривљени АА, ББ и ВВ су оглашени кривим због извршења кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по 2 (две) године у које им се урачунава време проведено у притвору почев од 15.10.2011.године до 09.12.2011.године и на новчане казне у износу од по 20.000,00 (двадесетхиљада) динара које су дужни да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине исте ће бити замењене казнама затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане

казне зарачунати по 1 дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име судског паушала плате суду износе од по 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 256/2019 од 24.05.2019. године, делимичним усвајањем, између осталих, жалби браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића, бранилаца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића и Владимира Јовановића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марије Милановић, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, због извршеног кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ осудио окривљене и то окривљене АА и ББ на казне затвора у трајању од по 8 (осам) месеци у које им се урачунава време проведено у притвору почев од 15.10.2011.године до 09.12.2011.године, док је окривљени ВВ осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., улица ... број ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, а у изречену казну затвора се окривљеном урачунава време проведено у притвору почев од 15.10.2011.године до 09.12.2011.године, те су окривљени истовремено осуђени и на новчане казне у износу од по 20.000,00 (двадесетхиљада) динара које су дужни да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине исте ће бити замењене казнама затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљених, као и у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, одбијене као неосноване и побијана првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Мирослав Тодоровић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљене АА, ББ и ВВ на основу члана 423. ЗКП ослободити од оптужбе или да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Ђукановић, због повреда закона из члана 16. став 5. и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 256/2019 од 24.05.2019.године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и да сходно члану 488. став 3. ЗКП, с обзиром на садржај захтева, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани и то браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Ђукановића у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су исти захтеви у осталом делу недозвољени.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Мирослав Тодоровић у поднетом захтеву истиче да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљених као кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, обзиром да окривљени својим радњама описаним у изреци побијане правноснажне пресуде нису прибавили ни себи, а ни другоме противправну имовинску корист у износу од 3.338.392,00 динара, нити су неке нанели штету, јер окривљени ни правно, а ни фактички нису постали држаоци порученог грађевинског материјала, а платне картице одобрене на пост терминалу нису реализоване преношењем новца са банчаних рачуна на жиро рачуне стоваришта „ГГ“ и стоваришта у

Поред тога, и бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Ђукановић указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљеног АА као кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, обзиром да овај окривљени није прибавио ни један динар противправне имовинске користи, јер није са стоваришта преузео поручени грађевински материјал.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалбама бранилаца окривљених били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је поступао у другом степену по жалбама бранилаца окривљених изјављеним против првостепене

пресуде Вишег суда у Београду 12К.бр.827/13 од 14.09.2018.године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 8 и 9 другостепене пресуде Кж1 256/2019 од 24.05.2019.године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да како су према изреци побијане правноснажне пресуде фалсификоване платне картице набавили и злоупотребили искључиво окривљени ДД и ЂЂ, те да окривљени АА, ББ и ВВ нису били у физичком додиру са предметним платним картицама, нити су знали да су исте фалсификоване, то се по ставу браниоца у описаним радњама окривљених АА, ББ и ВВ не могу стећи ни обележја основног облика кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Жалбом браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића указивано је и на ове наводе, па када се има у виду да је Апелациони суд у Београду као другостепени о томе изнео јасне разлоге на странама 10 и 11 другостепене пресуде Кж1 256/2019 од 24.05.2019.године којом је одбио као неосноване наводе браниоца окривљених, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених у осталом делу су недозвољени.

Наиме, бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Мирослав Тодоровић у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, с тим што из навода којима образлаже ову повреду произилази да бранилац не указује у чему се конкретно састоји незаконитост исказа окривљеног ЂЂ датог у раздвојеном поступку према њему (који је потом спојен), већ да фактички само указује на неправилну примену одредаба чланова 398. став 1. и 399. ЗКП (због којих није дозвољено подношење захтева) од стране суда. Ово имајући у виду да истиче да су раздвајањем поступка у односу на саокривљеног ЂЂ због његовог бекства и формирањем посебног предмета К-302/18 повређена основна права осталих окривљених да прате одбрану саокривљеног ЂЂ, да му постављају питања, стављају примедбе и траже суочења.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Мирослав Тодоровић, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на повреду одредаба чланова 398. став 1. и 399. ЗКП, а које повреду не

представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Ђукановић у осталом делу захтева указује на повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да како из изведених доказа није на несумњив начин утврђено да је окривљени АА извршио кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, то је суд морао да сходно начелу *in dubio pro geo* реши у корист овог окривљеног и да у односу на њега донесе ослобађајућу пресуду.

Осим тога, бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Ђукановић у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела - умишљаја код окривљеног, истицањем да из изведених доказа током поступка произилази да код окривљеног АА није постојала свест о фалсификованим платним картицама и да ће се њиховом неовлашћеном употребом прибавити противправна имовинска корист, те да није доказан умишљај окривљеног у погледу постојања претходног договора са осталим окривљенима, а такође није доказано ни постојање саизвршилаштва међу окривљенима јер нису правилно утврђене радње које је предузео сваки од окривљених. Такође, и бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Мирослав Тодоровић у образложењу захтева указује да из изведених доказа не произилази да је код ових окривљених постојала свест о забрањености радњи које су критичном приликом предузели, а који наводи браниоца окривљених по налажењу овога суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци окривљених нижестепене пресуде побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Ђукановић и због повреде одредбе члана 16. став 5. ЗКП, а што не представља дозвољене законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљених, односно њихових бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одбио као неосноване и то захтев браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Мирослава Тодоровића у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка

Ђукановића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**